

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Deo injuriarum certo Vindici vltionem esse relinquendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ta fuerunt, eò quòd Gregorius, ipsis inconsultis, ab alijs Episcopus Nazianzenus esset consecratus, loco suo & gradu sponte cessit, his eosdem verbis compellans: *Suppliciter vos, per Trinitatem ipsam, oro, ut inter vos omnia rectè pacificeq; constituatis. Quòd si ego dissensionis inter vos causa sum, nequaquam lona vate venerabilior videri debeo. Abicite me in mare, ac turbarum tempestas hac inter vos sedabitur. Lubens equidem patiar, quidquid volueritis, quamquam innocens, vestra concordia causa. Eycite me solio, ab vrbe pellite, tantum veritatem & pacem diligite. Valetate pastores sacri, meorumq; laborum perpetuò recordamini.* Hæc ubi dixit, abiit ad Theodosium. Imp. talibus verbis ab eo missionem petens: *Supplex oro, ut laboribus hisce liberer, esto finis invidia, pacem colant Antissites, idq; tua opera. Hoc ego munus à te flagito, hoc mihi postremum beneficium largire.* Theodosius tanti viri modestiam patientiamq; admiratus, vix tandem consensit, vt Nectarium ei substitui pateretur. Sic docuit, sic fecit Nazianzenus, quando iniurijs maximis fuit exagitatus. Ad hoc illi contumeliæ seruiert, vt posset ignoscere, & bonum pro malo reddere. Quo opere nulla maior, & ad Christi amorem propius accedens charitas potest excogitari. Nam, vt Ruffinus refert, *interrogauit quidam frater Abbatem Pæmenem dicens: Quid est, quòd Dominus in Euangelio dicit: Maiorem hac charitatem nemo habet, quam ut quis animam suam pro amico suo ponat: quo modo hoc fiet? Respondit senex: Si quis audit verbum malum à proximo suo, & cum possit ipse similia illi respondere, tolerat tamen in corde suo, & vim laboremq; sibi facit, ne forte respondeat illi malum, & contristet illum: iste animam suam ponit pro amico suo.*

Atqui hoc pacto atrocissima quæque iniuriæ viris sanctis & patientibus irrogatæ manent impunitæ? inquires. *Ne dederis os tuum, vt peccare facias carnem tuam; neque dicas coram Angelo, non est prouidentia &c. Si videris calumnias egenorum, & violenta iudicia, & subuerti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negotio; quia excelsus excelsior est alius. Non punit Princeps, non punit rex, parcat Imperator, excelsus quidem est. Sed excelsus excelsior est alius,*

qui ait, *mibi vindicta (competit) ego retribuam, dicit Dominus. Ego Deus sum omnium iustissimus prouisor, iudex, & vindex, meum est ulcisci; meum officium est, debitas de calumniatoribus, &*

Ppp 2

omni-

Ruffin. in vitis PP. lib. 3. n. 201.

VI. Eccl. 5. 5.

Rom. 12. 18. Deuter. 32. 35.

Rom 12. 19.
Chrysoftom.
Theodoret
Oecum. in
cit. loc Pauli.
Augustin. in
Plal. 78.

omnibus præuaricatoribus pœnas sumere. Itaque vos graua passi, nolite solum meum, tribunal meum, sceptrum meum inuadere, sed date locum ira, diuinæ, vt supplet D. Chrysoftomus, Theodoretus, Oecumenius, & ipse Augustinus, relinquite Deo injuriæ vestræ vltionem. Si enim vos ipsi vultis esse vltiores, & mercedem patientiæ, & virtutem charitatis perdetis, & efficietis, vt mali aliene potestatis vsurpatores vestra sententia in caput vestrum resiliat. Digni sanè sunt supplicio suo, omnes injuriarum authores & fabricatores, & quidam bono zelo vindictam expetunt. Igitur si animus vehementer exasuat, neque coerceri se ira patitur, prestare, vt hac Christo permittatis, ac futuro tribunali reseruetis. Etsi enim inultorum in hac vita, crimina non plectantur, non tamen illa manebunt inulta. Quia Deus vlciscetur, & quidem grauissimè, saltem in vita altera. Grauissima autem erit illa vltio, quia non erit iudicis, qui falli potest, sed Dei omnipotentis, atque omnia videntis; cuius opera omnia magnifica & terrificata sunt. Ob quam causam Apostolus alibi eadem repetens, ac scribens, *Scimus qui dixit: Mihi vindicta, & ego retribuam: Et iterum: Quia iudicabit Dominus populum suum: mox subiungit: Horrendum est incidere in manus Dei viuentis. Quamobrem non debet homo se ipsum vlcisci, hoc enim esset, & inuadere officium Dei, & de eius iustitia diffidere; neque credere eius vltionem: quæ tanta erit, vt potius commiseratione digni sint, qui quando nobis leues injurias inferunt, in manus Dei viuentis, & irati incident, in quos horrendum est incidere. Quamquam etiam partim ad iustitiæ suæ manifestationem, partim ad innocenter afflictorum consolationem, partim ad aliorum exemplum & cautionem, sapissimè Deus, etiam in hac vita, puniat calumniatores, & quidem illo ipso malo, quod alijs præparauerunt. Hoc autem, siue per se, siue per alios, facere eum consueuisse, paulò explicatiùs dicere operæ pretium est.*

Hebr. 10. 30.

C A P V T XLII.

Quid sit lex, aut pœna talionis, & quàm iusta?

I.

Vindictam, seu hostimentum, veteres *salionem* appellauerunt. Vnde si quis alteri manum amputauisset, apud Romanos, illi *lege talionis* manus vicissim debebat amputari. Felli